

ברי כפר

ל ר ג י - ז ו ש א ה ב ת י

לא בשבילך הכניעה,
אישה לוחמת שכמותך.
אצילה, צנועה,
חריפה וזקופה.
לא יכלו לך
כל כוחות השחור.
עד הרגע בו הלכת
לא יכלו לך.
מי שהכיר את רוח הלוחמה,
הכיר את עדינות נפשך
המהוללת.
מי שהכיר גם אהב.
מי שאהב גם גאה.
מי שגאה מבכה
מעומק נפשו
את לכתך.

רחל

עלון מספר 805

ה' באדר תשמ"ג
18 בפברואר 1983

כ פ ר ה נ ש י א

אנו מצטערים על פטירתה של

רג'י פרידלנדר

בב' באדר תשמ"ג - 15.2.83

בגיל 74 שנה

ומשתתפים באבלם של

סיד, ויקטור, דני וכל בני

המשפחה

דבר המערכת

העידן החדש של הדפסה ב"אופ-סט" הגיע - אבל לא בלי בעיות.
דחינו המון חומר לשבוע, כי פחדנו שלא נספיק... ומהו סוף-שבוע בלי "דברי" - עם בעלי המאמרים הנדחים הסליחה.

ננסה מעתה להיכנס למסלול של הדפסה ב-3 חצאי ימים בשבוע - בימים ב', ג', ד', כשההדפסה בהשגחת רב-דפס ג'קי עמר תבוצע ביום ה' (במערכת האופ-סט).

רכזי ועדות וענפים מתבקשים למסור כתבות עד יום א' בערב;

מאמרים רגילים של חברים - עד יום ב' בערב -

רק דברים של הרגע האחרון - ביום ג' בערב.

נסו נא לשתף פעולה!
ואולי תמלאו את השאלון שהופיע בדף האחרון של העלון מלפני שבוע? עד עתה הגיע טופס אחד!

שבת שלום
המערכת

מכלול

יום נישואין
20.2. קרול ופאול בילגורי

ימי הולדת

20.2. אריאלה לוי

21.2. ריצ'רד איסטון

22.2. מיכי מנדזיגורסקי

23.2. עמליה גרשמן

רודני ויטהם

דניה כהן

מרגלית כהן

שרון ליפא

24.2. פאול בילגורי

יריב פרימוסט

יונה אורן

אסנת בלר (נכדה של טנא)

25.2. אורנה נמינוב

יוספה שורצמן

26.2. אופיר אורן (נכד של ריינס)

מה נשמע?

*** קשה לכתוב השבוע על המתרחש במשק, כאשר אנו בצל פטירתה של רג'י פרידלנדר ז"ל, שהלכה לעולמה אחרי מחלה קשה.

*** בכלל, השבוע התחיל ברגל שמאל, כאשר ניסינו לעכל את החדשות של זריקת רימון-יד לתוך קהל של מפגיני "שלום עכשיו" על-יד הכנסת ומותו הטרגי של אמיל גרינצווייג.

*** דברים הנותנים תקווה - גם היו.
בבית החינוך מורות לחינוך גופני סידרו קסטה ורשמקול בחצר בית-הספר, והמוני ילדים רקדו לצלילי שירי-עם אהובים.
ביום שמש אביבי כזה זה היה בדיוק מתאים להשתחרר בצורה כזו - יותר טוב מזריקת אביזרים למיניהם.

*** אימהות ילדי בית-הספר המקומי הופתעו השבוע, כאשר צאצאיהם חזרו הביתה עם זר פרחים לכבוד "יום האם". מישו, איפשהו הכריז על יום כזה, וגרם לנו ע"י זה שימחה רבה. זר פרחים עטוף ומסודר יפה - דבר פשוט, אך שווה הרבה - לא חשוב איך קוראים ליום.

*** הלל יודאיקין, נוגה ליפשיץ, תומר ויטהם וחן קרונבליט עלו עוד שלב בסולם, כאשר נכנסו לגן השבוע ואמרו שלום לחיי הפעוטון.

*** לא רק "זקנים" במילואים החודש! לדאבוננו יש מכל הגילאים (המתאימים).

*** תרמנו דם השבוע. הרשימה היתה ריקה, אך בסוף כנראה היו די הרבה תורמים. לא מספיק, כמובן. יותר נוח להישאר בבית???

*** החבר'ה מ"ב חזרו מן הטיוול שלהם למדבר יהודה, וכיתות י' וי"א יצאו. עד הופעת שורות אלה כולם אמורים להיות בבית. מ"ב שמעתי שהיה ממש פנטסטי.

*** ילדינו המשחקים קט-סל ניצחו את קצירין 102:13

*** "ילדינו" הגדולים נוצחו ע"י צעירי עמיעד.

*** רות נאי השתתפה בשבוע אומנות שאורגן בבית-הספר "הר וגיא". בזמן האחרון יש לרות גל של בקשות להופיע במשקים ובמועדונים.

*** שוני וולך שוכב בצפת - כולנו מאחלים לו החלמה מהירה. גם לאילה בבית, שעוד לא בקו הבריאות, - החלמה שלמה ומהירה.

ש ב ת ש ל ו ם
ע ד נ ה

המאמר שלך מאוד הרגיז אותי וכאב לי. אני לא הייתי חייל לוחם, ולעצם העניין - אפילו לא חייל. הייתי חיילת ושירתתי בצבא ביחידה קרבית, והיו בה הרבה הרוגים. הכרתי, הערכתי ואהבתי הרבה בחורים שנהרגו. אותי זה לא העשיר. אני מרגישה היום עצובה יותר, מחוספסת, קשוחה יותר - צינית יותר - מאשר בפברואר 82...

את חושבת שאלה תכונות נעלות יותר, שאנשים שעברו חוויות מוות עלו לדרגה גבוהה יותר. עכשיו ברוח ובמצפון "טהור", "נקי", "אופטימי" יותר - נוכל ליצור עולם טוב יותר. ומה עם הפחד והכאב שמקוננים בליבנו - שחך זריקת רימון, פליטת כדור, יריית תותח הכול נהרס? לפני המלחמה לא עלה בדעתי לשאול שאלות כאלה - למה לא לשבת באפס מעשה, באי-יצירתיות, ולחכות להרס - מבלי שיהיה סיפק להרוס עוד יצירות חדשות שבהן השקענו את כל נפשנו-כאבנו.

את באמת חושבת שאלה שאלות שמעשירות את חיינו? אני מנסה לחשוב על תשובות, אני מנסה למצוא משמעות ליצירה. אני מנסה לבנות יסודות איתנים יותר. אני לא נהנית מזה ואני בטוחה שאני לא מתעשרת - וגם לא מתאשרת. אני לא אומרת שאני מסכימה עם אבישי, אבל גם לי עולות שאלות (הדגשה: שאלות, ולא מסקנות) די דומות. ושלא תתפסי אותי במילה, אני לא מעלה בדעתי "לרדת" (מילה מחרידה), אבל קשה נורא היום להוציא את הראש מהאדמה. אני מצטערת שאינני אדם גדול (מאחר וכנראה קנה-המידה שלך הוא קנה-המידה הא-מיתי, הנכון).

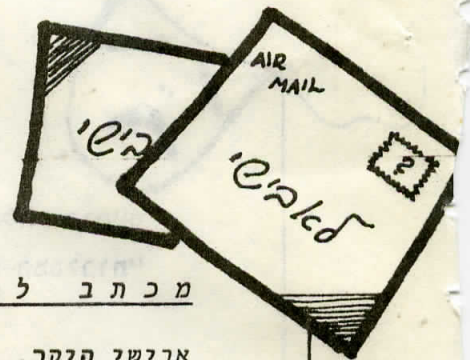
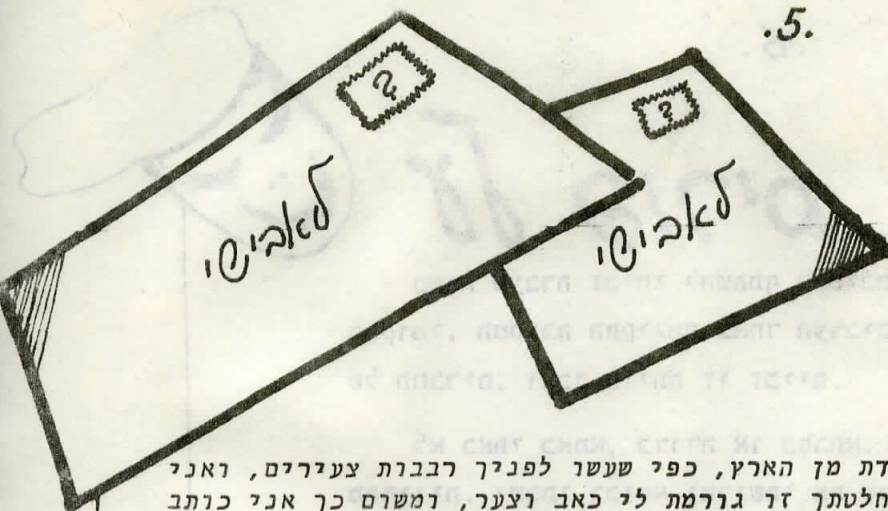
א פ ר ת

ברצוננו להודות לחברים הרבים ולהורים שעזרו לנו לעבור את תקופת האבל אחרי מותה של אסתר.

אין מילים לתאר את ההתחשבות וההשתתפות בצערנו של כל אלה שבאו לבקר ושדאגו שהבית יהיה מלא מטעמים ומאכלים במשך תקופת ה"שבעה".

אנו תקווה שייסלח לנו אם נזכיר במיוחד את צוות הרפואה - דריו, סימונה, שרה וויטה, שנתנו מזמנם הפנוי ללא היסוס. תקופת האבל שלנו הראתה עד כמה קיבוץ זה, הוא קהילה אמיתית.

ג'ים, קני, אלן, ברוס, אוולין, יהודית, רודני ומשפחותיהם

מכתב לאבישי

אבישי היקר,

אתה הגעת למסקנה שעליך לרדת מן הארץ, כפי שעשו לפניך רבבות צעירים, ואני מניח, שהתחבטת מאוד בענייך. החלטתך זו גורמת לי כאב וצער, ומשום כך אני כותב אליך ב"דברי הכפר" (מה הסיבה לכך תמצא במאמר אחר בגליון זה) בצורה פשוטה ורצינית, כמתחייב הן בינינו כאנשים וחברים מבורגנים, והן בהתאם לנושא עצמו. האיש שמעולם לא פחד ממלחמה עדיין לא נולד, לכן בטענתך שאתה מפחד מאוד ממלחמה, אתה בוודאי בחברה טובה.

מאחר ומעולם לא עסקתי בהוראה או בחינוך, אני מעז לנסות ולמסור לך בקצרה את האני מאמין שלי כחבר ותיק, המחבב אותך וכואב את החלטתך, את כאב המשפחה ומשפחת הקיבוץ גם יחד, ממנה.

כל מייסדי הקיבוץ נולדו באנגליה, זמן קצר אחרי סיום מלחמת העולם הראשונה. שנות הילדות וההתבגרות שלנו עברו עלינו בעת עליית הפאשיזם והנאציזם - כאשר פרחו תורות חברתיות ו"איזמים", שהבטיחו ישועה לכל מדורי האנושות - והכזזו. נסיון 2000 שנות גלות והטראומה של הכיבוש הנאצי והשואה הבהירו לשרידי יהדות אירופה, ולנו כחברי התנועה הציונית המגשימה, שבין מדינות הגויים - טוב להיות גוי. ליהודים נחוצה מדינה, שבה לעולם לא יתנכל "בן-הארץ" בכל משטר שהוא, ובכל דרגה שהיא של אפליה - סמויה ומתוחכמת כמו באנגליה ובארה"ב, או גלויה ופתלוגית כמו בפולניה וארצות אחרות באירופה. לכן הכשרנו את עצמנו לעליה, ושירתנו כמה שנים - בין שלוש עד שש שנים - בצבא הבריטי בעת מלחמת העולם השנייה. מיד עם סיום המלחמה התארגנו ועלינו כ"מעפילים" לארץ-ישראל המנדטורית, וחיינו בעוני חומרי ובעושר חברתי וערכי. היסוד לדבקותנו במדינה, שקמה בתש"ח, היה קודם כל ההכרה שבזכות אמונתנו כיהודים וכסוציאליסטים אנו משתתפים באופן מעשי בנס הקמת המדינה שלנו ובניין חברה קיבוצית שוויונית חדשה, חרף כל המכשולים והקשיים.

כל האמור לעיל ידוע לך, ובכל זאת אתה אומר שהחלטת לעבור למקום שם לא נשקפת לך סכנת מלחמה. האם זאת האמת כולה? העולם בו אנו חיים נמצא היום בפני איום של הרס גרעיני, שלאיש הקטן במערב - ובוודאי במזרח - אין כל השפעה על ההחלטה הגורלית לאנושות כולה. האם בצל השמדה גרעינית תחתן ותקיים את משפחתך שלך ומנסיוננו ה"עשיר" כבני גלות לא למדת דבר? אני מקווה שעוד לא מאוחר להרהר שנית בצעדיך ולזכור שה"תפוצה" הישראלית הגדולה בגולה איננה אלא עוד מיעוט בין מיעוטים רבים אחרים בארץ "פומפדיתת החדשה", וכאל כזה מתייחסים אליה. להיות אוהב ישראל מרחוק - זה לא קשה. שאר-הרוח והגבורה, כן - הגבורה, מתבטאים בימים אלה דווקא בארץ, בנתינת התרומה המקסימלית לבניית חברה טובה ובריא. מאחר ואני יודע שלא חסרות לך התכונות והיכולת לעשות זאת - תקוותי היא שתאזור עוז גם בשעה זו ותמצא את הכוח והאמונה לעסוק במלאכה יחד איתנו.

בידידות

מ א י ר

על פורים.....

בשנה שעברה זכיתי להשתתף במסיבת הפורים של ילדי ביה"ס המקומי. המסיבה התקיימה באחד הערבים לפני "מסיבת-המסיבות" של החברים. ואכן הייתה זו זכייה.

לא באתי כאמא, כדודה או כסבתא. באתי כי רציתי להיות חלק מהחוויה. ישבתי בכיסא והרגשתי את שמחת היצירה מסביבי - שימחה שלא הייתה בה בושה או אי-נעימות. שימחה תמימה כמעט. ובאמת, בשבילי זאת הייתה מסיבת הפורים, ולא המסיבה שבאה אחריה, בה השימחה הייתה מאוד לא בטוחה ומאוד לא ברורה (בשבילי). רציתי לבטא רגשות אלה ולשתף את אותם אנשים שמרגישים שבשבילם "אין פורים השנה" ומודיעים בראש חוצות שלא יבואו.

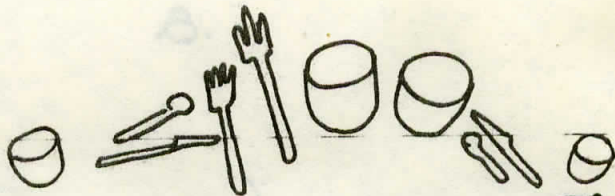
בואו לנסות - בואו להיות חלק מחוויה חדשה. אולי בכל זאת תוכלו להרגיש שימחה. אולי שימחה קצת שונה, ואולי קצת יותר עמוקה. אחרי הכול אין זו ההזדמנות האחרונה לשמוח....

אם לא יהיה טוב הפעם, נהיה יותר חכמים בפעם הבאה וננסה דבר אחר. אני מרגישה שאפסיד הרבה אם חברים לא יבואו, ובאמת יחסר לי, אם לא אראה את אותם החברים כחלק מהשימחה - כמשפחה אחת גדולה.

ע פ ר ה

נדליק בר זיכרון

בי' באדר לארנון שוורצמן
בי"ג באדר למר שמואל יודאיקין

איך להסתדר בחצר האוכל...

ברצוני להדגיש מספר נקודות, שאתם ואנו בצורות נתקלים בהן
מדי יום.

חלק מהדברים מיועדים להקל עליכם, וחלק - עלינו. נתחיל איתכם:

* בעגלות החימום האוכל החם ביותר הוא האוכל הנמצא על-יד המתכת שבאמבטיות. כלומר, קח את האורז או את האטריות מהחלק התחתון של הכלי, ולא מלמעלה.

* לאחר מסע קניות נמצאים הפלפל בכלים שחורים - והמלח בכלים צבעוניים (צהוב, כתום).

* בארוחת הבוקר, כשאתה פונה לדלפק בכיוון המחבת, יש שני צדדים לעגלות שאפשר לגשת אליהם. אם אינך מתכוון לחכות לביצים מטוגנות, כדאי להיכנס לצד שמאל, כי בצד ימין מחכים לביצים ויהיה לך קשה להגיע שם לגבינות, בלי להשתמש במרפקים.

עכשיו מספר נקודות שמעיקות עלי:

יש החלטה בענף המזון, שהמנה בבוקר היא א ר ביצים א ר גבינה צהובה. כדי להימנע מאי-נעימויות, אני חייב להיות עקיב בדבר הזה. לא יתכן שמתנדב יעמוד ויראה אותי נותן חביתה עם גבינה לחבר משק, ואז אגיד לו שהוא לא יקבל אותו הדבר. ישנם חברים שטוענים שהם קמים מוקדם ועובדים קשה - ולכן מגיע להם (!!!)

הסידור החדש של הגשת אוכל לארוחת-הערב בבית, בשעה 12.15-1.30 התקבל באהדה בציבור. אם תעשו את שלכם - נעשה את שלנו ונוציא את האוכל המוכן בשעה זו לרשותכם. אבל אנא אל תיכנסו למטבח או לאקונומיה לשם חיפוש אחרי משהו נוסף. אם שכחנו משהו, תגשו לעובדי חדר-האוכל, ולא לטבחיות או לאקונום. אחרת העניין הופך למיטרד, גם בחלוקה בצהריים וגם בערב.

חברים, ארוחת הערב מורכבת ממנות שמיועדות לארוחה אחת בלבד. אם יש שמנת או נקניק שאתה נורא אוהב, זאת לא אומרת שמותר לקחת כמות לכל השבוע. אנו לא שוטרים ולא מוכנים להיות שוטרים - אבל מי שבא לקחת שמנת בדלי, מגזים קצת. אם נצטרך לבטל את החלוקה בצהריים ולהגיש ארוחת-ערב "כף, כף" כדי שישאר אוכל עד 19.30 - נעשה זאת.

ו"צימוק" אחד שתמיד משעשע אותי: אני "מת" על החברים שמגלים שאין כפית או קומקום או ספל במקום שהם צריכים להיות, ונכנסים לחדר שטיפת הכלים - ולוקחים כפית אחת, קומקום אחד או ספל אחד! זה פשוט הורג אותי...

ועם כל זה אני ממשיך ליהנות בחדר-האוכל, ומתלהב לקום בבוקר לעבודה. באמת.

קול סוטה.

חברים - אני מזועזע. זיעה קרה מכסה את מצחי, ידי רוטטות מהתרגשות. שוב ושוב אני שואל את עצמי - אנא אנו באים? הולך אני זה זמן רב אבל וחפוי-ראש. עוטה לא עור נמר, אלא שק ואפר. את השק השגתי אי-שם המרחבי הקיבוץ. את האפר קיבלתי מגננו החביב, שהביא אותו ממקום עבודתי בבית היציקה. וכל-כך למה היסורים האלה? (המשיכו לקרוא, רק עכשיו מתחיל להיות מעניין).

משום שנעלבתי עד למעמקי נפשי הפרולטרית. משום שהתעלמו אנשי המחרת שבינינו, המתקראים "הסוטים בגילם וברוחם מזכויותי המפורטות להלן בכל הקשור לראשונות בשטח הספציפי הזה, ולא עלה על דעתם, אם לא לצרף אותי - כדבר מובן מאליו - לוועד המייסדים של העלון-הינוקא של קיבוצנו, אזי לפחות כחבר יועץ וחבר קבוע של המערכת.

במאמר אחר בגליון זה של "דברי הכפר" - הביטאון השבועי האהוב עלי - כתבתי לאבישי בעניין הרוחניות, אהבת הארץ והגבורה הנחוצה לחיות בה. נדמה לי שכל חברי הקיבוץ שלנו, בעצם היותם עולים מן "התפוצה" או הגלות, הם סוטים בעיני מרבית העם היהודי הדוגל בציונות מרחוק; והשתייכותנו לתנועה הקיבוצית והיותנו כ-3% של אוכלוסיית הארץ בוודאי מזכה אותנו, בעיני חוגים ידועים מאוד במדינה, בתואר "סוטה", ר"ל; עמידתנו על דבקות ברעיונות של שוויון-ערך האדם והעבודה, לא כל שכן, בחברה הלא-שוויונית הכלל-עולמית. ולגבי עצמי - הלא ברור וידוע לכול את ההיסטוריה הארוכה של עלייתו על

כל הבריקדות, בריש-גלי, בפרהסיה, באסיפות אין ספור וב"דברי הכפר", כאשר דעתי הסוטה הושמעה ונכתבה - ולא נתקבלה. למרות זאת, נאמנותי ל"דבר הכפר" נשארה בשלמותה, והמסר שברצוני להעביר במאמר זה הוא, שבעצם חלפה ההתרגשות, וכל ישראל במקומנו סוטים הם, במובן החיובי של המילה.

ולהחזיר עטרה ליושנה - בביטאון ה"מכוגר", ולא במחתרת, מרבית הכתבות - הן כתוכן והן בסגנון - המופיעות בכלי הביטוי הצעיר שלנו, ראויות בהחלט להופיע בביטאון ה"רשמי" שלנו. ומאחר ואין הפגיעה, הפורימית כביכול, בי מחתרת - אחזיר בזה את התחושת הנ"ל לזיג-בוקס, ואסיים באיחולי סולידריות עם כל חברי הקיבוץ הבונים את הכפר באורח סוטה מן המקובל.

אלכסנדר פופ והחוג המודעות

היו וישנם חוגים רבים אצלנו - מעניינים, מגוונים וללא ספק לתועלת רבה לכל המשתתפים בהם. ללא ספק.

אבל, בפעם הראשונה חוג חדש הופיע עם סיסמה. זה בהחלט חידוש, ועצם העובדה שישנה סיסמה אינו מפחית מערכו של החוג - אפילו כשהסיסמה היא של משורר אנגלי, שחי וכתב כסוף המאה ה-17 ובמחצית הראשונה של המאה ה-18. באמת, אם אפשר לצטט משיקה ספיר - מדוע לא מאלכסנדר פופ?

אלא הפליא אותי במיוחד, מדוע לצטט מטלכסנדר פופ דווקא בהקשר לחוג למודעות. חייב אני להגיד שלא בדיוק ברור לי, מה משמעות המושג "מודעות", אבל ממעט שאני כן מבין, ומקצת שהצלחתי לקלוט מהמברים שונים שביקשתי יש לי הרושם, שהחברים שלהם יש עניין בחוג זה בוודאי ובוודאי אינם שותפים לדיעותיו ה"אניטי-נשיות" של אלכסנדר פופ. אולי יוזמי החוג אינם בקיאים בכל עבודתו הספרותית הנפלאה של משורר זה - וחשבתי לעצמי שאולי, כמבקר ספרות בלבד, כמובן - אוכל לגלות מס-פר דברים שאינם ידועים היטב לחברים בכלל, ולמשתתפי החוג בפרט.

ניקח לדוגמה את הציטטה שמקדימה את החוג: "העיון המתאים לאנושות הוא MAN" (מהמסה שלו על "MAN"). אפשר כאן לחשוב ולפרש הרבה פירושים: האם פופ התכוון שעיון מתאים לאנושות הוא האנושות, או בני-אדם? או - בהתאם למילה באנגלית - האם הוא התכוון ל"גבר"?

אני טוען שהוא התכוון ל"גבר", כי עיון יסודי בכל מה שאלכסנדר פופ כתב יוכיח ללא צל של ספק, שאצלו האנושות (החיובי שבה) מורכבת מגברים בלבד. אביא כאן ארבע דוגמאות של גישתו המינית-שוביניסטית, הראשונה מאותה מסה על "MAN", ועוד שלוש מ"מסות מוסריות", שהוא כתב בגיל מבוגר יותר.

(1) "גבר נאמן הוא המלאכה האצילה ביותר של אלוהים".

(2) "הטובה בנשים נשארת סתירה".

(3) "לרוב הנשים יש אופי נבון, עדינות בהזנחה, חלשות ברוך".

(4) "הגברים, חלק עסוק בעבודה, חלק בתענוגות, אבל כל הנשים ביסודן מופקרות".

אני משוכנע שכולנו רואים בבירור, מה יחסו של אלכסנדר פופ לנושא רגיש זה! לכן - ולאור גילויים אלה - אני מקווה, שהסיסמה המקורית של החוג תידון במפגש הבא שלו והיא תוחלף בסיסמה יותר מתאימה לערכים של המושג "מודעות", עד כמה שאני - או אינני - מבין אותם.

אולי יורשה לי להציע מספר הצעות לסיסמה יותר מתאימה? ואם לצטט מהספרות האנגלית, ניקח אולי שתי הצעות מסופר יהודי-אנגלי, לא שיקה ספיר חס ושלום, אלא בנימין דיזראלי. אינני עומד על שתי הצעות אלה, אני סתם זורק אותן לחוג לשם שיחה עניינית - ואני מקווה, להחלטה:

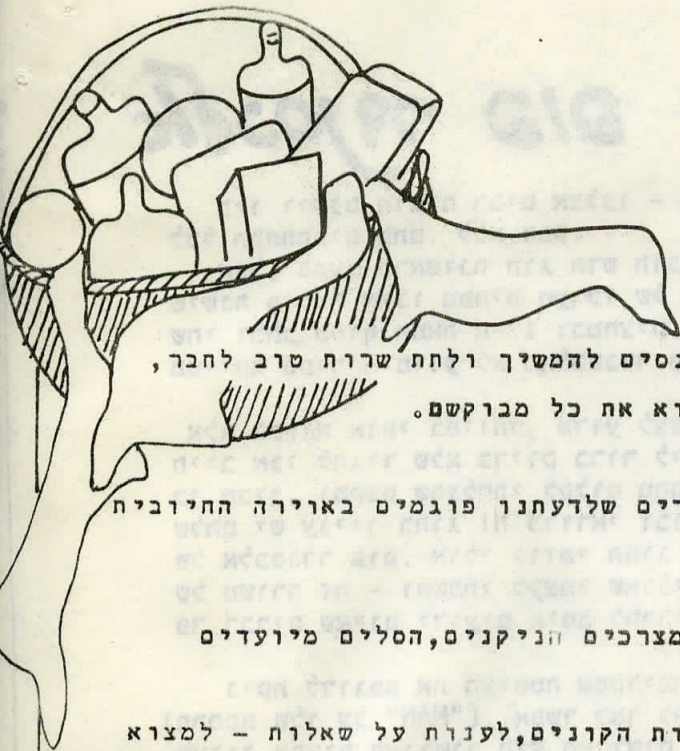
(1) "האדם הוא יצור שנועד להאמין".

(2) "נעורים הם טעות, בגרות - מאבק היא, והזיקנה היא חרטה".

בינינו ובין עצמנו, לבנימין דיזראלי היו המון הברקות, ואין להתבייש בו כלל. אולי הטובה ביותר שלו היתה - "אנשים נבונים שייכים כולם לאותה דת". וכאשר שאל הנסיד, האם אפשר לדעת מה היא דת זאת, ענו לו שאנשים נבונים לעולם לא יגלו".

אבל למרות הכול, אם החוג דווקא יעמוד על אלכסנדר פופ, אז מדוע לא: "התקווה צומחת לנצח בלב אנוש"?

מהארכול'ית

אחרי שלוש שנים שהמרכולית קיימת, אנו מנסים להמשיך ולתת שרות טוב לחבר, שהקניה תהיה נעימה ושהקונים יוכלו למצוא את כל מבוקשם.

היינו רוצים להביא לפני החברה מספר דברים שלדעתנו פוגמים באוירה החיוכית ובחיפוק מוצלח של המקום.

א. לרשות הקהל סלים המיועדים לנשיאת המצרכים הניקנים, הסלים מיועדים להקל על הקונים והמוכרות.

ב. אנו משתדלים שאחת מאיתנו תעמוד לרשות הקונים, לענות על שאלות - למצוא מצרכים מבוקשים ולסייע בקניה, במיוחד בערבים בהם רב הלחץ כמו ערב חמישי. (הכוונה אננה למטרות ריגול!!!)

ג. ראינו לנחוץ לשים מחירים על מצרכים חופשיים ומסובסדים, המחירים מיועדים לאנשים שאינם גרים בקבוץ, שמבקרים לתקופות שונות ונוהגים לערוך קניותיהם במרכולית.

ד. אם חברים מעוניינים במצרכים מיוחדים, בפריטים חדשים, אפשר לפנות אלינו ואנו ננסה להשיגם.

ה. אנו חוזרים ומבקשים להביא לנו את הנקבוקים הריקים, אנו מחזירים אותם לבתי החרושת ומקבלים את תמורתם. (מחיר הזכוכית אינו כלול במחיר המצרך)

ו. לאחרונה רבו מקרי הגנבות במרכולית. אנו מוצאים קופסאות ריקות על המדפים, פריטים יקרי ערך נעלמים באוחד מסתורי. הדבר גורע מהאוירה הנעימה במקום ומעמיד את העובדים במצבים לא נעימים.

רק להוסיף מילה קטנה אישית:

לפעמים גם לנו יש יום פחות מוצלח - דאגות ולחצים

ולא תמיד באים לנו החיוכים.

אז נא לא לקחת ללב - ולהתחשב.

סיפרה והסבירה פנינה

רשמה - עפרה

במלכת הרכה האמון

לתפוס את גבי, מרכז המוסך, לא מלאכה קלה היא.
בין שירות מילואים והולדת בן שלישי במזל טוב, נפגשנו בחדר-האוכל וקבענו
פגישה במסך - "עוד מעט".

כשאני מגיעה, מוצאת אני את אמנון מגביה טרקטור על משענת, ומגלגלת איתו
שיחת הקדמה: "גם אתה עובד במוסך?" - "לא, הטרקטור הזה של הענף שלי."

אני הולכת לשבת על מושב אחורי בפינת האוכל - בין הקומקום החשמלי וקופ-
סת העוגיות.

מאוד נעים להתהלך במוסך - הריצפה חלקה כמו בדיסקוטק ומגרה לצאת באיזה
בלט קטן. אמנון מסביר שהיא עשויה מחומר מיוחד, שאינו סופג את השמנים והדלק,
הנשפכים תדיר כאן, ומפני שאין בה תפרים, אפשר למצוא בקלות ברגים שנופלים.
והנה גם גבי מגיע. "את צריכה אותי או - - -", הוא אומר, כשהוא פוזל לעבר
ה"צ'רלי", המחכה לתיקון. לשבת אין זמן, והוא מספר לי בעמידה.

"המוסך מורכב למעשה משתי מחלקות - מחלקת מכונות, שעליה אחראי נחמן כ"ץ,
וכל השאר, הכולל בעיקר טרקטורים וכלים חקלאיים ממונעים אחרים.
בעיית פיזור השטחים מקשה מאוד על העבודה. ישנם ענפים הכוללים בצוות
מכונאי, כגון ענף הפלחה, ואז הטיפוליים והתיקונים יכולים להיעשות על-ידו. אבל
בדרך-כלל זה לא כך. "אתן לך דוגמה: אתמול ביליתי את כל היום בשטח דרוז, שאצלם
אין מישהו שיוודע לתקן טרקטור, ובינתיים המוסך היה נעול על בריח - כי לא היה
כאן אף אחד. אין באיזור עוד מוסך בגודל שלנו שעובד בו רק אדם אחד."

במשך השיחה נכנסים ויוצאים בעלי ענפים שונים שונים. ג'וני ה. מחפש משהו
בין המפתחות השוודיים, המסודרים במסדר צבאי קפדני, לפי הגודל. ג'ק נ. נכנס
ולוקח מיכל דלק. יואל מביא איש מפעל ושניהם פונים לגבי. הוא מתנצל וניגש איתו
ל"צ'רלי" המקורקע. מתפתח קונסורציום מסביב לרכב של "ויינטרויב וגרשמן ושות'".
אלי מגיעים רק קטעי דברים, מומחה אחד משתטח מתחת לרכב. השני זוחל פנימה.
תוקעים חוט, מותחים קפיץ. דופקים בשילדה.

"אין בעיה."

"זה סיפור."

"ליהיה בסדר."

"תפתח פה."

"תחזיק שם."

"תגידי למרכז השרותים", זורק לי אמנון, "לקנות חדש."

פתאום מתחוויר לי שגבי נעלם. יצא למפעל להתייעצות. נו, נו! חושב שיוכל להת-
חמק ממני? - טועה הבחור.

ובכן, בערב שמתי פעמי לפרוייקט ב' ומצאתיהו עוסק בתחביב השכונה הזאת - גננות
(בשני המוכנים).

(המשך בע' 12)

(בממלכת הרכב הממונע - המשך)

התיישבנו על קיר האבנים מול ביתו, והמשכנו בשיחה.

- כמה זמן אתה עובד כבר במוסך?
- מאז שאיבדתי התחיל לנהוג במשאית.
- כלומר?

- בטח כבר 15 שנה.

- איפה למדת את המקצוע?

- בקורסים קצרים של משרד העבודה, ומהנסיון.

- מה תכניותיך?

- ברצוני להשלים קורס נוסף, שיתן לי תעודת מנהל מוסך.

- האם יש צעירים המעוניינים ללמוד את המקצוע?

- לא כל-כך. העבודה כאן קשה ומלוכלכת והם מעדיפים לצאת ללמוד הנדסה. הם אוהבים לשבת על הטרקטור, ולא כל-כך לטפל בו.

כשאני שואלת את גבי, אם יש לו גם חלומות לעתיד, הוא מספר לי שני דברים, שניהם לא כל-כך דמיוניים. א. לקבל הסמכה של מורה נהיגה ולקחת על עצמו את שיעורי הנהיגה של החברים. ב. לעסוק בהוראת ילדינו בנושאי בדק-בית. שני הדברים לא נתאפשרו עד עכשיו, אבל מי יודע? אולי בעתיד?

אנגה

נ.ב. נחמן לא היה בבית, אבל גם הוא "יזכה" לביקור עיתונאי בעתיד הקרוב!

נמצאת אצלי קסטה שהוקלטה בינואר ע"י ה-B.B.C.

הקסטה נקראת "אתה לא צריך להיות יהודי" והיא

עוסקת בחוויות מתנדבים בקיבוצנו. אריה וולפין

מראיין בקסטה מתנדבת ששהתה במשק.

כל המעוניין להקשיב לקסטה (היא באנגלית), מוזמן

לקחת אותה אצלי.

קרול ל.

על הצעתו של מכאל כ. באסיפה.

הסיבה שאני כותבת מאמר זה היא, שקשה לי להתבטא באסיפה, לכן בחרתי להביע את דעתי בנושא הצעתו של מיכאל כהן בדפי העלון. תחילה, ברצוני לברך על העלאת ההצעה, כגורם לויכוח עקרוני חשוב ביותר. אך מתעוררים אצלי כמה הרהורים:

לדעתי ההצעה ממריצה תהליך לכיוון מסויים בעתיד. שנים רבות הסתפקנו במועט בהתאם לנסיבות כלכליות וגם מתוך שיקולים משקיים; השקענו משאבים בחזרה לתוך המשק, ומנענו מעצמנו להוציא כספים רבים על מטרות חברתיות וצרכניות. כיום מוצע שינוי בגישה זו, אך עד כה לצד הצרכני בלבד. נראה לי שהחלטתנו ללכת להצעתו של מיכאל תשפיע לכיוון הצרכני-האישי. נתרחק מאפשרות בעתיד הנראה לעין להקציב משאבים משמעותיים למטרות חברתיות כלליות: בנייה, ציוד, שיפוץ בנינים קיימים וכו'. יש הטוענים שהאחד לא נוגד את השני, אך חוששתי שיש קשר אמיץ בין השניים: הדיון אמנם עקרוני בשלב זה, אך עם קבלת ההצעה נעבור לתחום הפיננסי, ואזי תיקבע מציאות מסוימת בשנים הבאות שתרחיק אותנו ממטרות אחרות.

לדעתי התקציב האישי הוא רק חלק ממכלול רמת החיים ומהרגשת הסיפוק. כשמדובר באיכות-חיים, השקעות נכונות בצד החברתי-הציבורי יכולות להגביר את ההרגשה בקרב כל שכבות הגיל שהניבו פרות מאמצייהם במשך השנים. מבחינה זו מצבנו דל ביותר, כפי שידוע לכל חבר שביקר בקיבוצים אחרים לאחרונה והשווה את מצבם אלינו, בתחום התרבות, הספורט, התחביב וכו'.

ממה שנאמר באסיפה שהתקיימה בנושא, הרגשתי בקרב החברים הוותיקים מכלול רגשות עמוקים ורכנים, אשר גורמים לי לחשוש, שהגדלת התקציב האישי הוא טיפול קוסמטי בבעיות מקיפות ביותר. אני נוטה לחשוב שאין פסול בתוספת המוצעת, אך האם בכך נאמר די? חוק הוותק אצלנו הוא "בל יעבור", אך עם כל ההקפדה שהיתה במשך השנים על כללי הוותק, לא הצלחנו להשרות אורירה נינוחה בקרב הוותיקים שאמנם קיבלו לפי צרכיהם. צר לי על כך, והייתי רוצה להמשיך את הדיון הכללי-העקרוני מעבר לסעיף הספציפי שירבא לאסיפה הקרובה.

הבאת הסעיף לאסיפה טמונה בתוכה הסכנה שנגיע להחלטה מהר מדי. לפעמים במסגרת של אסיפה השאיפה להגיע להצבעה מונעת דיון מקיף בנושא, והפעם בנושא שראוי לו למצותו לפני שנחליט. ברצוני לשמוע דעות של חברים רבים, גם בקרב אלה אשר לא נוהגים להתבטא באסיפה. אפילו אם נגיע לידי החלטה יש לדעתי מקום לקיים שיחות או חוגי דיון בנושאים שנחשבים סביב ההצעה.

ג'ו ר'	אירית ב"ח	נוכחו:
הרי ל'	ברוך כ'	
יענקל מ'	יוסי כ'	
גדי ע'	איבן ל'	
	ג'נט ג'	

- (1) תוכניות אגודת הנוקדים ליבוא
(בהשתתפות דודי פוקס ונציגלי אגודת הנוקדים: ברוך בר שלו; שלמה בית יוסף)
אגודת הנוקדים עומדת בפני היתר יבוא של כבשים לארץ, בניגוד להסכם בעל פה איתנו לפיו לא יהיה יבוא נוסף בזמן הקרוב ללא תיאום איתנו.
ברוך ומיקל הסבירו לוועדת המשק את הרקע לאי הסכמה עם האגודה, וחברי הוועדה קבלו הסבר ממזכיר הארגון - ברוך - על המצב. לפי זה, עקב גידול בביקוש לטליות לגידול, אין מנוס מיבוא נוסף.
כפר הנשיא ידרוש לספק להראל (אשר בידם אישור יבוא ל-200 ראש) את הטליות, והיבוא, אם צריך, יפוצל ע"י האגודה למשקים (הקטנים) האחרים.
הקויים ישיבת תכנון ותאום בין האגודה וכפר הנשיא ע"מ לסכם כיוון משותף של אספקת כל הביקוש.

- (2) תוכנית משק חשמי"ג
נמשך הדיון על תוכנית המשק, הפעם בנושא מקורות ושימושים לשנת לשמ"ג.

- (3) שכון
עקב שאלות רבות של חברי ועדת המשק לגבי הדרך בה חולק השכון שנבנה עד כה - 17 יחידות משפחתיות ו-8 יחידות לצעירים - סוכם לקיים דיון דחוף עם ועדת השכון, המזכירה, מרכז המשק ומרכז ועדת החברה.

דו"ח מלישיבת ועדת המשק - 11/2/83

מיכאל ד'	איבן ל'	מיכאל כ'	נוכחו:
הרי ל'	ג'נט ג'	ג'ו ר'	
ברוך כ'	אירית ב"ח	יוסי כ'	

- מפי מיכאל וברוך נמסר מידע על מצבנו בענייני הספקת מים.
- הצעה להכניס עוד 14 ד' אשכוליות לשנטוע (בהשתתפות אנג'י ק')
סוכם, לפי תחטיב שהוגש, לבצע שנטוע של 14 ד' ו-3 ד' נטיעה חדשה של אשכוליות אדומות. עלות ההשקעה: 76,500 ש'.
- אחרי דיון ממצה בתוכנית השקעות יצרנית, אושר למרכז המשק סכום של 2,300,000 ש' בכדי לקדם נושאים דחופים לענפים, כולל התחלת בצוע טיפטוף 150 ד' בחולה והזמנת מספר כלים חקלאיים ורכב לענפים.
- התקיים דיון ראשוני על הצעה להקים ועדת תאום אחרי סיום פעילות הוועדה לעמיד המפעל. הנוש יסוכם בישיבה הקרובה.

נוכחים:	אירית ב"ח	ג'ור'י
	אורי ש'	אמנון ה'
	שוש ס'	מיכאל ד'
	עפרה מ'	

- (1) עניני ועדת הבנים (בהשתתפות אוסי א')

(א) מחודש מארס עד סוף מאי מתקיימות קבוצות סמינרים לבנים ב'אפעלי'. מדובר על כ- 20 בנים שיצאו בקבוצות של 4-5 בנים לשבוע למשך תקופה זאת. המזכירות רואה זאת בחיוב. בכל מקרה, כל מי שיוצא, יציאתו תתואם עם סדרן העבודה ומוסדות המשק.

(ב) קיבוץ יתיר (בתחום הקו הירוק): ישנה בקשה מהתק"מ שיצאו ליתיר כעזרה לקיבוץ צעיר. מבחינה עקרונית המזכירות רואה זאת בחיוב. על ועדת הבנים למצוא מועמד שיצא.
- (2) בקשתו של נורברט להביא את בניו לביקור בקיץ:
המזכירות מאשרת את הבקשה.
- (3) טלפונים:
השימוש המופרז בטלפונים לאחרונה הוא שמוש חולני. עד לפני שינקטו כמה פעולות מנע חנוכיות, יחולקו מפתחות לחברים עבור תאי הטלפון. בכל מקרה, לילדים מתחת לגיל 14 אין רשות לטלפן ללא נוכחות הורה.
- (4) הכנות מועצת התק"מ בחודש יוני (בהשתתפות אירק א')
במועצת התק"מ שתקיים ביוני אמורים להעלות נושאים עקרוניים חשובים בחיינו (ערכי היסוד בדרך חיינו, דרכי החברה בקיבוץ, רכוש פרטי וכו'). המזכירות ממליצה שועדת חברה ואירק יכינו את הנושא לדיון, יביאו אותו למזכירות ובצורה שיקבע יועלה לאסיפה או לכל פורום אחר.
- (5) אולפן קיץ:
התקיים דיון ראשון.

SO WHAT'S NEW ?

Its hard to write this week about whats been happening, when we are in the shadow of Reggie Friedlanders passing

Altogether, this week started on the left foot, as we tried to absorb the news about the throwing of the hand-grenade at the peace demonstration - and the tragic death of Emil Greenzweig.

But there were optimistic thoughts too: the school children arrived home with garlands of flowers for their mothers on MOTHERS DAY. A group of children from the nursery entered the Kindergarden this week.

- We gave blood this week. The list was almost empty, but many people turned up. Never enough, of course!

Our children who play basket-ball - won against KATZRIN 102:13.
The older children, however, lost to AMIAD.

Shoni Wallach is in hospital in Safed after an operation. We wish him a speedy recovery, and to all the others who are ill at home - get well quickly!

Shabat Shalom
EDNA

We would like to thank all the parents, who helped us get over the time of mourning for Esther.

We have no words to describe the participation of you all in our sorrow during the "Shiva" - or to thank you for filling our houses with cakes and a true feeling of community spirit.

Jim, Kenny, Alan, Bruce, Evelyn, Judy, Rodney
& their families.

* * * * *

M A Z A L T O V !

=====

<u>Birthdays:</u>	Ariella Levin - 20.2	<u>Anniversary</u>
	Richard Easton - 21.2	
	Mickey Mendsigursky - 22.2	Carol & Paul Bilgory - 20.2
	Amalia Gershman - 23.2	
	Rodney Whitham -	
	Dania Cohen -	
	Margalit Cohen -	
	Sharon Lippa -	
	Paul Bilgory - 24.2	
	Yariv Primost -	
	Yona Oren -	
	Asnat Baller - (Granddaughter Tene)	
	Orna Nemenoff - 25.2	
	Yosepha Swatzman -	
	Ofir Oren - 26.2 (Granddaughter Raines)	

KFAR HANASSI

17th FEBRUARY, 1983

EULOGY DELIVERED AT THE FUNERAL OF REGINA FRIEDLANDER

Reggie,

You have departed the struggles and afflictions which surrounded you in this world, for the silence of another, and we remain to witness the gulf you have left us, which you so ably filled with your quiet calm. That calm which so effectively quietened the thunder of your family, whom you loved with a depth of understanding, and that calm discerning smile preserved for people amongst whom you so enjoyed to be, and whose foibles you so willingly condoned.

How little of yourself and your full past did you reveal to us. How many of us were aware that you were a Sabra, Jaffa born, a veritable native, and who knew of the full and varied life you lived. Rich in experience and satisfaction, where even the vicissitudes were remembered with gratification. I was lucky to meet with a few of your very very many friends who came from all walks of life and all strata of society and all had the common interest, your interest in mankind. And what of your plethora of hobbies and interests and the extent and depth of your reading. Who could catalogue all this. And who amongst us was aware of Reggie the idealist whose concern for humanity took her to, of all things things the Communist Movement, where you toiled for that cause with the fervour of a pioneer until the God failed. And without bitterness at its failure, for there was never any bitterness, you returned to your roots, to the land that bore you, and found your place in the kibbutz. You knew you had arrived home and come as close to the Utopia for which you had striven, as could be. And in this last terrible year, you mastered agony with the stoicism that so typified you, and hid your suffering from us all. You took an active and almost academic interest in what was happening to you and you put at ease and even comforted those who came to comfort you. And when the final indignity of this terrible disease became too impossible to bear, you did what you had so often done quietly in life, you tuned out.

Reggie, a Woman of Valour, you will be grievously missed.

May your memory be blessed.

יהי זכרונו ברוך

Lenny